

Sygn. akt: III AUa 785/13

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Anna Szczepaniak-Cicha (spr.)

Sędziowie: SSA Janina Kacprzak

SSA Lucyna Guderska

Protokolant: st. sekr. sądowy Aleksandra Słota

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2013 r. w Łodzi

sprawy **S. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziałowi w Ł.**

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie IV U 983/11,

na skutek apelacji organu rentowego

od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 12 marca 2013 r., sygn. akt: IV U 19/13;

**oddala apelację.**

Sygn. akt III AUa 785/13

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 października 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. wstrzymał wypłatę emerytury na rzecz S. B. od dnia 1 października 2011 roku, z powodu kontynuowania zatrudnienia przez świadczeniobiorcę.

Od decyzji tej w dniu 3 listopada 2011 roku odwołanie wniósł S. B. domagając się podjęcia wypłaty emerytury. Ubezpieczony podniósł, że wprowadzenie art. 103a do ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wykluczającego łączenie pracy zarobkowej z pobieraniem emerytury, jest niezgodne z zasadą ochrony praw nabytych, wynikającej z zasady demokratycznego państwa prawa. Zakład Ubezpieczeń Społecznych domagał się oddalenia odwołania.

Wyrokiem z dnia 13 grudnia 2011 roku, sygn. akt. IV U 983/11, Sąd Okręgowy w Sieradzu odwołanie ubezpieczonego, podnosząc, że S. B. nabył prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 roku i nie rozwiązał stosunku pracy do końca września 2011 roku. W konsekwencji Sąd uznał, że stanowisko ZUS skutkujące wstrzymaniem prawa do wypłaty emerytury od dnia 1 października 2011 roku odpowiada prawu.

W dniu 7 stycznia 2013 roku S. B., z powołaniem się na treść art. 401<sup>1</sup> k.p.c. i wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku (Dz.U. z dnia 22 listopada 2012 roku, poz. 1285) wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 13 grudnia 2011 roku. Ubezpieczony podniósł, że zaskarżone rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego opiera się na normie uznanej przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodną z ustawą zasadniczą (art. 28 ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych w zw. z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych), a tym samym zaistniała podstawa do wznowienia postępowania. W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie skargi. Jednocześnie organ rentowy poinformował, że stosownie do art. 135 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podjął wypłatę emerytury i przyznał wyrównanie świadczenia od dnia 22 listopada 2012 roku. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił, że skoro wyrok Trybunału Konstytucyjnego został ogłoszony w Dzienniku Ustaw w dniu 22 listopada 2012 roku, to zgodnie z art. 190 ust. 3 Konstytucji dopiero z tą datą zakwestionowany przepis ustawy utracił moc prawną. Tak więc do chwili wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego wskazany przepis dawał podstawę do wstrzymania wypłaty emerytury, a co za tym idzie kwestionowana przez S. B. decyzja ZUS jest prawidłowa. W konsekwencji nieuprawnione jest także żądanie odsetek za okres od dnia wstrzymania wypłaty świadczenia do dnia wypłaty emerytury. W piśmie procesowym z dnia 7 marca 2013 roku S. B. sprecyzował żądanie wnosząc o wypłatę świadczeń za okres od 1 października 2011 roku do 22 listopada 2012 roku wraz z należnymi odsetkami od dnia wypłaty. W toku postępowania ubezpieczony cofnął odwołanie w zakresie zasądzenia odsetek.

Wyrokiem z dnia 12 marca 2013 roku Sąd Okręgowy w Sieradzu w wyniku wznowienia postępowania zmienił wyrok z dnia 13 grudnia 2011 roku oraz poprzedzając go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 października 2011 roku i zobowiązał organ rentowy do podjęcia wypłaty emerytury należnej S. B. od dnia 1 października 2011 roku (pkt 1) oraz umorzył postępowanie w pozostałym zakresie (pkt 2).

Sąd Okręgowy ustalił, że S. B. posiada ustalone prawo do emerytury poczynając od 1 czerwca 2009 roku. Decyzją z dnia 12 października 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. wstrzymał z urzędu wypłatę emerytury na rzecz ubezpieczonego od dnia 1 października 2011 roku, albowiem S. B. kontynuował zatrudnienie. W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy stwierdził, że skarga o wznowienie postępowania jest zasadna i prowadzi do zmiany zaskarżonego wyroku oraz uwzględnienia odwołania. Sąd wskazał, że od dnia 1 stycznia 2011 zmianie uległ stan prawny, gdyż do ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS został dodany, przez art. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726), przepis art. 103a, który stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Zgodnie z art. 28 powołanej ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku, do emerytur przyznanych przed wejścia w życie tej ustawy, tj. przed 1 stycznia 2011 roku, przepis art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS stosuje się poczynając od 1 października 2011 roku.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 roku w sprawie K 2/12 (Dz. U. 2011/2/1285) Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 roku, Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227, z 2010 roku, Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 roku, Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 roku, poz. 118 i 251), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 roku, w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku, bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Z dniem 22 listopada 2012 roku, tj. z dniem publikacji tego wyroku w Dzienniku Ustaw, art. 103a w związku z art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726) w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku bez konieczności rozwiązania stosunku pracy został wobec osób, które

nabyły prawo do emerytury w reżimie prawnym niewymagającym rozwiązania stosunku pracy uznany za niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji RP. Sąd Okręgowy podkreślił, że skoro przepis, który był podstawą do wydania decyzji z dnia 12 października 2011 roku został uznany za niezgodny z Konstytucją, to mimo, że obowiązywał on w dacie wydania decyzji o wstrzymaniu wypłaty nie powinien mieć w sprawie zastosowania. Ponadto z istoty instytucji wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem wynika obowiązek zastosowania skutków orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, w postaci wyeliminowania określonego przepisu prawnego, także w odniesieniu do stanów faktycznych istniejących w czasie jego formalnego obowiązywania. Ustawodawca przewidując tego rodzaju podstawę prawną wznowienia przesądził, iż skutki wyroku Trybunału Konstytucyjnego w postaci utraty mocy obowiązującej danego przepisu będą odnosić się również do stanów faktycznych istniejących przed datą wyroku objętego skargą.

W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał, że wyrok Trybunału Konstytucyjnego ma zastosowanie do skarżącego, gdyż nabył on prawo do emerytury od dnia 1 czerwca 2009 roku. Skarżący mieści się więc w kategorii uprawnionych, którzy nabyli i zrealizowali prawo do emerytury w przedziale czasowym od 8 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2010 roku, tj. w okresie, gdy obowiązujące prawo nie wymagało rozwiązania stosunku pracy dla realizacji prawa do emerytury, czyli do wypłaty świadczenia. Nie ma zatem podstaw prawnych do zastosowania wobec ubezpieczonego regulacji art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, jako przepisu niezgodnego z art. 2 Konstytucji RP, co skutkuje koniecznością podjęcia wypłaty emerytury od dnia wstrzymania wypłaty, tj. od 1 października 2011 roku.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 412 § 2 k.p.c. w zw. z art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c., zmienił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego i zobowiązał organ rentowy do podjęcia wypłaty emerytury należnej S. B. począwszy od dnia 1 października 2011 roku. Na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. orzeczono o umorzeniu postępowania w pozostałym zakresie, tj. odnośnie odsetek, co do których ubezpieczony cofnął swoje żądanie.

Powyższe orzeczenie zaskarżył w całości apelacją Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w Ł. zarzucając mu:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) w związku z art. 28 i art. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r., Nr 291, poz. 1707) oraz w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 roku (sygn. akt K2/12) i art. 190 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poprzez jego błędną wykładnię polegającą na nieuzasadnionym, zdaniem skarżącego, przyjęciu, że w sytuacji, kiedy moc obowiązującą art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych utracił (w stosunku do osób, które nabyły i realizowały prawo w okresie od 8 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2010 roku) z dniem 22 listopada 2012 roku (ogłoszenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012) to utrata mocy obowiązującej ww. przepisów działa retrospektywnie, a więc od 1 października 2011 roku - jak to przyjmuje Sąd Okręgowy w zaskarżonym wyroku oraz

2. naruszenie prawa procesowego tj. art. 316 § 1 k.p.c. poprzez niewłaściwą jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie mające wpływ na wynik postępowania a polegające na przyjęciu, że stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy tj. ogłoszenie orzeczenia TK, daje niczym nieuzasadnioną możliwość przyjęcia, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt. 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku w zakresie wskazanym w orzeczeniu TK musi zostać pominięty przy rozstrzygnięciu sprawy od daty jego wejścia w życie, podczas gdy zgodnie z art. 190 ust. 3 Konstytucji RP, jeżeli Trybunał nie postanowił inaczej to jego orzeczenie o niekonstytucyjności normy prawnej wywołuje skutki na przyszłość (ex nunc).

W uzasadnieniu zarzutów apelacji skarżący podniósł, że utrata mocy obowiązującej aktu normatywnego następuje z chwilą wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego i orzeczenie ma w tym zakresie charakter konstytutywny.

W ocenie organu rentowego, za tak sformułowaną tezę przemawia m.in. wykładania semantyczna, gdyż utracić moc obowiązującą może przepis, który wcześniej obowiązywał. Za prospektywnym efektem orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego przemawia też zakaz wstecznego działania prawa. Skarżący podkreślił, że sam ustawodawca konstytucyjny zakłada możliwość, a nawet i w pewnych sytuacjach nakaz obowiązywania normy niezgodnej z Konstytucją (w wypadku odroczenia wejścia wyroku TK w życie), a zatem uznanie, że z chwilą utraty mocy obowiązującej norma wypada z systemu z mocą wsteczną byłoby przejawem nieracjonalności legislatora. Organ rentowy, przywołując treść wyroku TK z dnia 7 lutego 2006 roku w sprawie SK 45/04 w przedmiocie art. 103 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wskazał też, że ingerencja ustawodawcy w tym przypadku nie polega na zniesieniu nabytego prawa do emerytury, ani na zmniejszeniu jego zakresu, ale jedynie na wprowadzeniu dodatkowych warunków jego realizacji. Zaskarżony przepis nie narusza nabytych praw ubezpieczeniowych również dlatego, że nie pozbawia on prawa do emerytury, a tylko powoduje zawieszenie jej wypłacania w razie kontynuacji zatrudnienia u tego samego pracodawcy bez uprzedniego rozwiązania stosunku prawa. Stanowisko to zachowało pełną aktualność w odniesieniu do niniejszej sprawy. Reasumując, orzeczenie TK z dnia 13 listopada 2012 roku (sygn. akt: K 2/12) jest konstytucyjne, obowiązuje od dnia wejścia w życie, zaś skutki prawne wywołuje tylko na przyszłość tj. od dnia ogłoszenia w Dzienniku Ustaw, zwłaszcza, że Trybunał nie określił w treści orzeczenia momentu utraty mocy obowiązywania. Mając na uwadze powyższe, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie skargi.

### **Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje:**

Apelacja jest bezzasadna i podlega oddaleniu.

Na etapie postępowania apelacyjnego, w ramach zakreślonych zarzutami apelacji, spór sprowadził się do odpowiedzi na pytanie, czy istnieją przesłanki do wznowienia postępowania i podjęcia wypłaty świadczenia emerytalnego S. B. od dnia 1 października 2011 roku, czy też od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Spór dotyczy zatem skutków derogacyjnych niekonstytucyjnego przepisu, a więc stwierdzenia, czy zakwestionowany przepis traci moc *ex tunc*, czy też *ex nunc*.

Problematyka skuteczności wyroków Trybunału Konstytucyjnego należy w teorii i praktyce do zagadnień niejednoznacznych, zwłaszcza w sytuacji, gdy Trybunał skorzysta z uprawnienia określonego w treści art. 190 ust. 3 Konstytucji. Zgodnie z tym przepisem orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, jednak Trybunał Konstytucyjny może określić inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego. W przedmiotowym wyroku Trybunału Konstytucyjnego (w sprawie K 2/12) utrata mocy obowiązującej niekonstytucyjnego przepisu nie została odroczone w czasie, co wymaga rozważenia, czy automatycznie nastąpiła utrata mocy obowiązującej przepisu ze skutkiem od początku jego wejścia w życie.

Sąd Apelacyjny w sprawie niniejszej w pełni podziela zapatrywania wyrażone przez Sąd Najwyższy w tym przedmiocie w wyroku z dnia 6 czerwca 2013 roku ((...) UK 330/12, LEX nr 1328042). Skutkiem uznania za niekonstytucyjne przepisów w określonym zakresie jest obowiązek zapewnienia przez wszystkie sądy, które orzekły na podstawie niekonstytucyjnych przepisów prawa, stanu zgodnego z Konstytucją w zakresie wiążąco rozstrzygniętym wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego (por. uchwałę z dnia 23 stycznia 2001 r., III ZP 30/00, OSNAPiUS 2001 nr 23 poz. 685 i wyroki: z dnia 5 września 2001 r., (...) UKN 542/00, OSNAPiUS z 2004 r. nr 2 poz. 36, z dnia 12 czerwca 2002 r., (...) UKN 419/01, OSNAPiUS z 2002 r. nr 23 poz. 58, z dnia 27 września 2002 r., (...) UKN 581/01, OSNAPiUS z 2002 r. nr 23 poz. 581, z dnia 18 grudnia 2002 r., I PKN 668/01, OSNAPiUS z 2004 r. nr 3 poz. 47, z dnia 18 maja 2010 r., III UK 2/10, OSNP 2011 nr 21-22 poz. 278 i z dnia 4 lipca 2012 r., III UK 132/11 - niepublikowany). Jeśli uznane za niezgodne z Konstytucją przepisy prawa naruszały ustawę zasadniczą już od dnia ich wejścia w życie (*ex tunc*), to nie mogą być legalną podstawą orzekania przez sądy powszechne i Sąd Najwyższy. Argument ten wynika, jak zasadnie wywiódł także Sąd *a quo*, z istoty przepisu art. 190 ust. 4 Konstytucji, który traktuje orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego jako podstawę do wznowienia postępowania, uchylecia decyzji lub innego rozstrzygnięcia na zasadach i w trybie określonych w przepisach właściwych dla danego postępowania. Jeśli więc może być wzruszone prawomocne orzeczenie wydane przed datą wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, to nie można

przyjmować, że w sprawach zawisłych i nierozstrzygniętych do tej daty, sądy stosowały będą sprzeczne z Konstytucją przepisy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2000 r., III ZP 27/00, OSNAPIUS 2001, nr 10 poz. 331; przywołane wyżej wyroki Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2001 r., (...) UKN 542/00 i z dnia 12 czerwca 2002 r., (...) UKN 419/01 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 czerwca 2002 r., (...) UKN 281/02, OSNP 2004 Nr 2, poz. 36). Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 7 marca 2013 roku (I UK 519/12, niepublikowany) i z dnia 25 kwietnia 2013 roku (I UK 593/12, niepublikowany) - wydanych w analogicznych stanach faktycznych i prawnych. Uwzględnienie pozycji ustrojowej Trybunału zakłada m.in., że Trybunał orzeka o niezgodności ustawy z Konstytucją, ale niezgodność ta nie istnieje wyłącznie w chwili orzekania przez Trybunał, lecz występuje również wcześniej. Zatem decydujące znaczenie ma nie to, kiedy badanie zgodności konstytucyjnej ma miejsce lecz to, kiedy w systemie prawnym pojawiła się norma prawna niższego rzędu niezgodna z normą prawną nadrzędną.

Sumując, stwierdzenie przez Trybunał Konstytucyjny niezgodności z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych prowadzi do derogacji uznanych za niezgodne z Konstytucją przepisów ze skutkiem *ex tunc*. Oznacza to, że z chwilą opublikowania wyroku Trybunału Konstytucyjnego w Dzienniku Ustaw przepisy te utraciły zdolność do wymuszania określonego zachowania zarówno przez ich adresatów, jak również przez organy stosujące prawo, dając jednocześnie przewidziane wprost w art. 190 ust. 4 ustawy zasadniczej (art. 401<sup>1</sup> k.p.c.), konstytucyjne uprawnienie do wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem wydanym na podstawie tych niekonstytucyjnych przepisów. Gdyby podzielić stanowisko organu rentowego, że aż do momentu ogłoszenia orzeczenia Trybunału akt uznany za niekonstytucyjny ma pełną moc obowiązującą i istnieje obowiązek jego stosowania przez sądy do stanów faktycznych powstałych przed ogłoszeniem tego orzeczenia, to zniweczony zostałby sens instytucji wznowienia postępowania, której celem jest przecież restytucyjne wydanie orzeczenia zgodnego z prawem, w zgodzie z wartościami i zasadami konstytucyjnym. O tak rozumianych skutkach orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego stanowią między innymi wyroki samego Trybunału z dnia 2 marca 2004 roku, SK 53/03, OTK 2004/3/16, czy 9 czerwca 2003 roku, SK 5/03 OTK 2003/6A/50. Akceptacja stanowiska apelującego ZUS prowadziłaby nadto do przekreślenia sensu instytucji pytania prawnego, przewidzianego w art. 193 Konstytucji RP, który stanowi, że każdy sąd może przedstawić Trybunałowi Konstytucyjnemu pytanie prawne co do zgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi lub ustawą, jeżeli od odpowiedzi na pytanie prawne zależy rozstrzygnięcie sprawy toczącej się przed sądem. Istota pytania prawnego sprowadza się zawsze do zastosowania orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego do zaistniałego w przeszłości stanu faktycznego przez sąd rozpatrujący daną sprawę.

Mając powyższe na względzie stwierdzić należy że, wbrew zarzutom apelującego, Sąd Okręgowy w Sieradzu na podstawie art. 401<sup>1</sup> k.p.c. zasadnie wznowił postępowanie w sprawie i z mocy art. 412 § 2 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok tegoż Sądu z 13 grudnia 2011 roku, sygn. akt IV U 983/11, jak też poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 października 2011 roku w ten sposób, że orzekł o podjęciu wypłaty emerytury S. B. od dnia 1 października 2011 roku. Wobec tej konkluzji apelację organu rentowego należało oddalić - art. 385 k.p.c.